

Uredništvo: aprava, Ljubljana, Kaptlarjeva 4. Telefon 4001-4004. Mesečna naročnina 15 lit., in ino-
mesne 40 lit., — Del. rad. Ljub. lina 10.050 za naročnino in 10.390 za ino-
mesne. — Izkupilo zaostopitve za oglašje in ino-
mesne: UPI B. A. Milano. Repoklase ne vračamo.

SLOVENE

JUNIJ 1944

8

CETRTEK

Die Mehrzahl der Feindbrückenköpfe zerschlagen

Luftlandeverbände nach kurzem, harten Kampf zum grössten Teil aufgerieben — Grossangriff des Gegners westlich Rom — Im Osten Säuberungskämpfe bei Jassy — Schwere Verluste der Banden auf dem Balkan

DNB. Aus dem Führerhauptquartier, 7. Juni. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Die feindliche Landungsoperation an der Nordküste der Normandie zwischen Le Havre und Cherbourg wurde während des ganzen Tages durch starke Seestreitkräfte unterstützt. Zahlreiche im Rücken unserer Küstenbefestigungen abgesetzte Luftlandeverbände sollten diese Landung erleichtern und das Heranführen unserer Reserven verhindern. Sie wurden zum grössten Teil nach kurzem, harten Kampf aufgerieben, nachdem sie schon beim Absprung durch unsere Flak schwere Verluste erlitten hatten. Es gelang dem Feind von See her, an mehreren Stellen Fuss zu fassen. Die Mehrzahl seiner Brückenköpfe wurde jedoch im Gegenangriff zerschlagen. Zahlreiche Landungsboote liegen ausgebrannt vor der Küste.

Beiderseits der Orne-Mündung und nördlich Carentan sind heftige Kämpfe mit stärkerem Gegner entbrannt, dem es bis jetzt noch gelungen ist, diese Brückenköpfe, wenn auch mit schweren Verlusten, zu behaupten.

In den frühen Morgenstunden des 6. Juni griffen deutsche Torpedoboote in der Seinebucht einen feindlichen Schlachtschiffsverband, der zusammen mit Kreuzern und Zerstörern die Landungsflotte sicherte, mit gutem Erfolg an. Leichte deutsche Seestreitkräfte stiessen in der Nacht zum 7. Juni westlich Le Havre gegen einen britischen Zerstörerverband vor und erzielten mehrere Torpedotreffer. Ein Zerstörer blieb brennend liegen, Küstenbatterien der Kriegsmarine fügten im schweren Artillerieduell Schlachtschiffen und Zerstörern starke Schäden an. Auf den von der Kriegsmarine ausgelegten Minenperren sind mehrere feindliche Einheiten durch Minentreffer gesunken.

Die beiderseitige Kampftätigkeit in der Luft war gestern durch das Wetter stark behindert. Über dem Landungsraum wurden durch Luftverteidigungskräfte nach bisherigen Meldungen 104 feindliche Flugzeuge abgeschossen.

In Italien trat der Feind nach Ver-

Večina sovražnikovih mostišč razbita

Po kratkem, hudem boju so bili padalski oddelki v glavnem uničeni. Sovražnikov velenapad zahodno od Rima — Na vzhodu čistilne borbe pri Jasiu — Težke izgube tolovajev na Balkanu

Führerjev glavni stan, 7. junija. DNB.

Sovražnik je svoje izkrcavalne operacije ob severni obali Normandie med Le Havrom in Cherbourgom ves dan podpiral s močnimi pomorskimi silami. Stevilni, za hrbtom naših obalnih utrdb pristali padalski oddelki, naj bi izkrcanje olajšali ter preprečili dovoz naših rezerv.

Bili so v kratkem, hudem boju večina uničeni, še prej pa jim je že pri odskoku zadalo naše protiletalsko topništvo težke izgube. Sovražniku je uspelo, da je z morske strani prišel na več mestih na kopno. Vendar smo večino njegovih mostišč razbili s protinapadi. Stevilni izgoreli izkrcavalni čolni leže pred obalo.

Na obeh straneh izliva Orne in severno od Carentana so se razvili siloviti boji z močnejšim nasprotnikom, ki mu je doslej še uspelo, da je, čeprav s težjimi izgubami, obdržal ta mostišča.

V zgodnjih jutranjih urah 6. junija so napadle nemške torpedovke v zalivu Seine z dobrimi uspehi skupno sovražnikovih bojnih ladij, ki je skupno s križarkami in rušilci sestila izkrcavalne brodoge. Lahke nemške mornariške edilnice so izvedle v noči na 7. junij zapadno od Le Havra sunek proti oddelku britanskih rušilcev ter so zabeležile več torpednih zadetkov. Nek rušilec je goreč obžleal na mestu. Obalne baterije vojne mornarice so v težkem topniškem dvoboju zadale bojnim ladjam in rušilem težke poškodbe. V minskih zaporah, ki jih je položila vojna mornarica, se je vsled eksplozij potopilo več sovražnikovih enot.

Obojestransko bojno delovanje v zraku je vreme večerj močno oviralo. Protiletalske obrambne sile so po sedanjih vesteh sestrelile 104 sovražnikova letala.

V Italiji je sovražnik po združitvi močnejših sil na področju zapadno od Rima ponovno prišel z velenapadom. Z nadmočnimi pehotnimi in oklopnimi oddelki mu je s sunki ob obeh straneh obalne ceste po ogorčenem boju uspelo vdreti v naše postojanke. Tudi severno od Rima se je sovražnik vključil junakemu odporu naših čet posretil globlji vdor. Tu so še v teku težki boji.

Vzhodno od Rima je sovražnik spet ves dan silovito, a zaman napadal naše postojanke pri in zahodno od Tivolija.

Na vzhodu je prišlo večerj le do čistilnih bojev na področju severozahodno od Jasiu. V boje so posegli močni oddelki bojnih in borbenih letal, ki so zadali Sovjetom visoke človeške in stvarne izgube.

Sammlung starker Kräfte im Raum westlich Rom wiederum zum Grossangriff an. Mit überlegenen Infanterie- und Panzerverbänden gelang es ihm beiderseits der Küstenstrasse vorstossend nach erbittertem Kampf in unsere Stellungen einzubrechen. Auch nördlich Rom konnte der Gegner trotz heldenhaften Widerstandes unserer Truppen einen tieferen Einbruch erzielen. Schwere Kämpfe sind hier noch im Gange.

Östlich Rom führte der Feind wieder während des ganzen Tages heftige, aber vergebliche Angriffe gegen unsere Stellungen bei und westlich Tivoli.

Im Osten kam es gestern nur zu Säuberungskämpfen im Raum nordwestlich Jassy. Starke Kampf- u. Schlachtfliegerverbände griffen in die Erdkämpfe ein und fügten den Sowjets hohe Menschen- und Materialverluste zu.

Bei der Bekämpfung des feindlichen Nachschubverkehrs durch die Luftwaffe wurden zahlreiche Bahnhöfe nachhaltig zerstört und mehrere Eisenbahnstrecken unterbrochen. In der Nacht waren besonders die Bahnknotenpunkte Proskurov und Smerinka das Angriffsziel schwerer deutscher Kampfflugzeuge, die starke Explosionen und ausgedehnte Brände hervorriefen.

Der Kampf gegen die kommunistischen Banden auf dem Balkan wurde im Monat Mai besonders erfolgreich durchgeführt. Der Feind erlitt schwerste blutige Verluste und verlor ausser 17.200 Toten 8700 Gefangene und Überläufer. Zahlreiche Geschütze, leichte und schwere Infanteriewaffen, Munitions- und Vorratslager wurden vernichtet oder erbeutet.

Nordamerikanische Bombenverbände warfen auf verschiedene Städte in Südosteuropa Bomben und verursachten besonders in Ploesti, Kronstadt, Turnu Severin und Belgrad Schäden und Personenverluste. Durch deutsche und rumänische Luftverteidigungskräfte wurden 21 feindliche Flugzeuge, darunter 13 viermotorige Bomber, vernichtet.

In der vergangenen Nacht warfen einzelne feindliche Flugzeuge Bomben auf das Stadtgebiet von Mannheim.

Nad vse težke izgube izkrcavalnih čet

Po ogorčenih bojih je bil sovražnik vržen nazaj ali uničen, vdori pa zajezeni. Pričakovati je novih sovražnih poskusov

Berlin, 7. junija. Na severnofrancoski obali se nadaljujejo težke borbe z angloameriški izkrcavalnimi četami. Čete, ki so pristale na Normanskem polotoku pa vse tja do Carentana so utrpole najtežje izgube. Ameriški padalski oddelki, ki so pristali med Carentanom in Bayeuxom, čete pripeljane z letali, in one pripeljane z morske strani, so bile po težkih bojih vržene nazaj. Na področju izliva reke Orne so bile angloameriške izkrcavalne čete začasno zajezeno.

Pod varstvom njihovega težkega ladjskega topništva dovažajo na ta odsek nove čete. Južno od Le Havra so bili uničeni močni oddelki sovražnikovih čet, ki so bile pripeljane z letali. Vsekar pa je še treba pričakovati novih podvigov Angležev in Severnoamerikancev.

Izgube invazijskih čet rastejo od ure do ure. Boji so izredno ogorčeni in težki, ker se izkrcane angleške in severnoameriške čete najzagrizenjeje branijo, in stori-
jo vse, kar je možno, da bi obdržale postojanke, ki so jih enkrat zasedle.

Beograd 6. 6. Vest o pričetku angloameriškega invazijskega poiskusa so sprejeli v beograjskih političnih krogih z mirom in z občutkom, da se končno bliža odločitev boja za evropsko usodo.

Madrid 6. 6. DNB-jev dopisnik Rolf Schemann poroča: Prva poročila o pričetku angloameriške invazije v severno Francijo je v Madridu objavil DNB. Kot omenj so se razširila po mestu. Jutranji tisk se z dogodki še ni bavil, pač pa je španski radio v svojih prvih oddajah že prinesel najnovejša poročila. Špansko prebivalstvo in tudi uradni krogi z neverjetno napetostjo pričakujejo potek ope-

Hudi boji med Cherbourgom in Le Havrom

Odlično vojskovanje nemških torpedovk in obrežn. topništva

Berlin, 6. junija. Z večtedenskim bombardiranjem utrd in prometnih zvez napovedani napad Britancev in Severnoamerikancev na severno francosko obalo se je pričel v jutranjih urah dne 6. junija. Tik po polnoči so opazili pri Trouville, Caenu ter na severni obali Normandskega polotoka številne padalce in tovorna jadrnala letala. Istočasno so bili izvedeni siloviti letalski napadi na važnejše obalne odseke med Cherbourgom in Le Havrom ter med Calaisom in Dunkerqom. — Takoj opozorjena obalna obramba je že pri pristajanju pričela obstreljevati padalce ter je s protisunkni uničila močne dele vedno znova povečanih padalskih čet. Ostale dele so uničile posebne, v višini eksplozivirajoče mine. Med temi, za sovražnika izredno izgub polnimi boji, so se približali številni izkrcavalni čolni obali med izlivoma rek Orne in Vire. Ob jutranji zori so opazili močan oddelek sovražnikovih vojnih ladij pred Le Havrom.

V zaščiti bojnih ladij, križark in rušilcev so se zhrle sredi Seininega zaliva številne izkrcavalne ladje vseh vrst in velikosti. To ladjerje so odločno napadle nemške torpedovke. Pri približevanju so se skušale sovražne edince zakriti v oblake umetne megle. Pri tem so jim pomagali oddelki letal, ki so okrog ladij spuščali goste zavese megle. Vendar so nemške ladje izstrelile vsa torpida in vsa topniško municijo sredi med tesno ležeča vozila ter so s tem dosegle številne težke zadetke. Nato so se polnoštevilno vrnile v svoja oporišča, da bi vkrcale novo municijo. Na ostalih mestih tega zaliva so se s sovražnikom uspešno spopadli tudi stražni čolni. Nadaljnje ladje, med njimi neka večja bojna ladja, so se potopile v zapornem ognju obalnih baterij.

Sovražnikovo ladijsko topništvo je odgovorilo na ta ogenj z rušilnimi, dimnimi in megljenimi granatami, ki jih je sipalo na obrambne naprave. Granate pa podobno kot bombe, ki so neprestano padale na bunkerje, niso imele nikakega učinka.

Medtem se je nadaljeval boj proti na področju Caena pristalim britanskim padalskim četam. V teh prvih urah je padlo v nemške roke že mnogo ujetnikov. Da bi prevarili obrambo, so odrgli britanski letalci severno od Orne z eksplozivnimi naboji opremljene lutke v človeški velikosti. Prevaro pa so Nemci pravočasno odkrili.

Nad bojnim pasom so neprestano letala sovražnikova letalska krkla, ki so bombardirala obalne utrdbe ter železniška in cestna križišča na področju med Le Havrom in Cherbourgom. A prav tako so brez odmora streljale baterije nemškega atlantskega zidu in topovi nemških napadal-
skih divizij. Ze kmalu po pričetku operacij je bilo razvidno, da so usmerili Britanci in Severnoamerikanci svoj glavni sunek zaenkrat na področja okrog Caena, Carentana in Cherbourga. V zaščiti neprestanih bomb in težkega ognja ladijskega topništva je dovažal sovražnik med izlivoma rek Orne in Vire ter ob vzhodnem robu Normandskega polotoka svojim iz zrak in z morja izkrcanim četam vedno nova ojačenja ter ponekod tudi oklep-
nike.

Temu pa so kmalu sledili nemški protitudarci. Na obeh straneh Cherbourga so bile sovražnikove padalske čete razbite še preden so se mogle

sestaviti za boj. Visoke krvave izgube je imel nasprotnik zlasti pri Caenu, kjer so Britanci uporabili velike količine naskakovnih čolnov in skušali priti s pomočjo mornariških letstev po strmih skalah na obalo. Minske zapore in obrambni ogenj so uničili mnogo čolnov ter je sovražniku le z največjimi izgubami uspelo, da je spravlil na kopno del svojih oklepnikov. S protisunkni pa je bilo tu do opoldneva na ozkem področju uničenih že 55 sovražnikovih oklepnikov.

Na vsem obalnem odseku med Cherbourgom in Le Havrom so boji v polnem teku. Nadaljnje operacije sovražnika so usmerjene proti otokoma Jersey in Guernsey. V teku dopoldneva so se bližali močni oddelki ladij tudi obali med Calaisom in Dunkerqom. Veliki spopad ob severno francoski obali se je torej s tem pričel. Našel je nemške čete vsepovsod pripravljene.

Tri težišča sovražnih napadov

Pariz, 6. junija. Vojni dopisnik nemškega poročevalskega urada na zapadu Alex Schmalfluss javlja: Dosledaj so se izoblikovala tri težišča sovražnikovega napada, in sicer ob izlivu Orne, ob izlivu Vire in pri Barileuru. Močne sovražnikove ladijske enote so pred Cherbourgom. Morje je zelo nemirno. Med Yvetotom in Le Havrom je hotel sovražnik pričarati izkrcanje na ta način, da je odrgel slamnate padalske lutke z zažigalnimi naboji. Prvi ujetniki, ki so jih zajele nemške čete so Angleži in Kanadčani. Vest o poteku bojev so zelo zadovoljive in vzbujajo zaupanje.

Na braniku Evrope

Ob zgodnjih jutranjih urah večerjnjega dne so se začeli angloameriški oddelki izkrcavati na zahodni francoski obali. Tako so se sovražniki Evrope in njene kulturne tradicije zagnali na napad po dogovoru in na ukaz Moskve, kakor je to v svojem proglasu povedal sam vrhovni poveljnik angloameriških izkrcavalnih oddelkov, general Eisenhower.

Tako se je pri tem dejanju v vsej goleti pokazalo, kolikšna je slabost in odvisnost angloameriških kolovodij od moskovskega diktatorja. Churchill in Roosevelt sta v svojih izjavah dodala, da je bilo to nujno dejanje sklenjeno na konferenci v Teheranu in Angleži in Amerikanci so morali v to kravo pustolovščino zaradi tega, ker je to terjal njun podpis na moskovski menici.

Zavezniki so se tako pognali v boj proti tisti Evropi, ki je po svoji duhovni in krščanski tradiciji v vseh svojih temeljih tako zagrizena nasprotnica marksističnega materializma in židovskega demarnstva. Vsi evropski narodi prav dobro poznajo sadove delovanja teh združenih marksističnih in plutokratskih sovražnikov. Vsa vzhodna Evropa je v plamenih, ker se je oddelila za boj, ki naj zada smrtni udarec boljševizmu in moskovski komunistični diktaturi. Vsi narodi na vzhodu so do temelja spoznali zahrbtnost in zločine moskovskih agentov in vsi mali narodi od Baltika do Crnege morja so se kot en moč postavili ob stran nemški vojski, ki jim s svojim brezmejnim duhom požrtvovalnosti poročujejo obstoj in lepšo bodočnost. Na vzhodu Evrope se je zvrtil že močan branik vseh narodov, ki zagrizeno zavračajo marksistično in plutokratsko zablodo.

Največji delež obrambe Evrope in njene bodočnosti pa nosi na svojih ramenih nemški vojak, ki pogumno in vztrajno izpolnjuje povelja Führerja, čigar delo je v teh dneh posvečeno samo enemu cilju: obvarovati združeno Evropo v boju proti boljševizmu in židovski plutokraciji. Kako globoko je nemško vodstvo v tem trenutku najvišje evropske odločitve predano poslanstvu Evrope, pa se naj-
in okolje Rima. Nemsko vrhovno poveljstvo je vsemu svetu dokazalo, kako zelo jasneje vidi v teh dneh bojev za Rim postojanje središče kulturne Evrope in krščanskega sveta. Večno mesto Rim. Führer sam je ukazal, da se naj nemški oddelki umaknejo iz Rima tako, da Rim pri tem kot prestolnica vsega kulturnega človeštva ne bo prizadet in razdejan.

Tudi na jugu je nemški vojak izpolnil svojo nalogo kot branilec Evrope v tem smislu, da je Evropi in evropskim narodom ohranil tisto duhovno središče, na katerega je zgodovina Evrope in razvoj evropskega duha navezan že nad dve tisočletji.

Sedaj se razplameta ta ohranitvi evropskega duha posvečena borba na zahodu, ob Rokavskem prelivu. Evropski tuja miselnost plutokratskega materializma je tam postavila sedaj v boj svoje čete, na trdnem in močnem braniku pa stoji nemški vojak z vso in polno zavestjo svojega evropskega poslanstva.

V tej borbi nemškega vojaka pa stoji ob strani vsi združeni evropski narodi, mali in veliki, ki so v sedanjih letih borbe in odpora proti marksizmu in materializmu spoznali svojo pet in domeli pomen svoje rešitve.

Komunistična slepila in gesla -

prazne besede

Komedije s „svobodnimi“ volitvami ne morejo preslepiti niti najpreprostejšega kmeta — „Komisijo za ugotavljanje zločinov“ ustanovljajo — zločinci...

SLOVENEK

8. junija 1944

23. ČETRTKOVA STRAN

Posebno važnost polagajo ofarji na razpis volitev v narodno osvobodilne odbore. Znano je namreč, da so komunisti naredili križ čez vso preteklost, zato tudi uničujejo povsod zemljiške knjige. Za njih bo začetek življenja z dnem njihove zmage. Iz tega razloga nočejo več imenovati poprejšnjih občinskih odborov, ampak narodno osvobodilne odbore. Srbi pravijo temu: »Nije šija nego vrat!«

Vsi komunistični lističi so se na široko razpisali o teh volitvah. Sam stud. chem. Boris Kidrič je napisal več kot 10 člankov o pomenu teh volitev. Iz njegovega pisanja pa je razvidno, da volitve ne potekajo tako, kakor bi komunisti želeli. Kidrič se jezi na aktiviste, da »vsaka tega ne razumejo v zadostni meri. Zlasti ne razumejo, da je iz takega velikega dogodka treba napraviti še večji dogodek. Po njegovem mnenju naj »volitve izkrene v mogočno manifestacijo za Osvobodilno Fronto. Kdor od naših aktivistov tega ne bi razumel, bi zgolj dokazal, da o politiki ne razume nič.«

Kidričevi nasveti za »svobodne« volitve

Za Kidričem jadikujejo še drugi rdeči oblastniki, da volitve ne gredo tako kakor bi morale iti. Nekateri se jeze, ker je premalo letakov, napisov, karikatur drugi pravijo, da je treba ljudstvu pokazati njegove pravice, da mora priti do izraza volja ljudstva, da je treba s kritiki zidati ne podirati itd. Še sto in sto razlogov bi lahko navedli iz komunističnega časopisja. Mi dobro vemo, zakaj se

ljudje ne udeležujejo volitev, toda pametnemu človeku tega sploh ni treba dokazovati. Kidrič je osebno zelo velik strahopetec, s političnim sistemom pa nasilnež prvega reda. To, kar on počneja, se imenuje izsiljevanje in potvarjanje ljudske volje. Siliti ljudi na volitve tam, kjer vsak dan grme topovi, reglajo strojnice, pokajo puške, ubijajo mine, sekajo sekire, umirajo lačni, to se imenuje blazno početje. Nespametno bi bilo navajati globoke psihološke razloge ljudem, ki niti stvarnih razlogov ne vidijo. Zakaj se ljudje ne morejo navduševati za prisiljene volitve, zelo nazorno prikazuje dopis v »Ljudski pravici« z dne 10. aprila 1944, str. 6, torej v isti številki, v kateri Kidrič daje modre nasvete za volitve s članokom »Razvijmo pravilno volilno delo«. Neki dopisnikar piše: »Po nekaterih krajih so že sedaj družine, ki jedo samo krompir dvakrat dnevno in še ta nezabelfen. Približno polovica okraja Banja Luka je porabila že del semenskega krompirja. Stanje živine je padlo skoraj za 75%. V nekaterih krajih je živinoreja popolnoma zatrla in ni mleka niti za otroke. Vsekakor bodo morali novo izvoljeni organi narodne oblasti rešiti vsaj kolikor toliko težko vprašanje prehrane.« Ali ni taka pesem primerna za uvod v volilno delo? Komur se kljub takim razmeram zelo mudi z volitvami, ta dokazuje, da si ni svest zmage. Čemu hiteti z volitvami, ko so itak vsi ljudje za OF? Ne, ne! Volitve so le maska, kajti »Kmečki glas« šteje 3. na strani 7 piše, da »naj volitve dokažejo, da je slovenski narod enoten«.

Komunistične volitve je neprimerno lažje izpeljati, kakor pa pripeljati — krompir

Vemo, kaj bi radi ofarji dosegli s potvornimi volitvami. Prvič, volitve so mnogo cenejše kot moka in krompir, volitve naj bi bile nadomestek za vse pomankanje, volitve naj bi aktivizirale in pritegnile v OF tiste ljudi, ki so njemu sovražniki, z volitvami bi si ofarji radi pridobili legitimacijo, da zastopajo ves slovenski narod. Če ofarji in komunisti mislijo, da bodo omamili z volitvami slovensko ljudstvo ali preslepili svoje zaveznike, so v veliki zmoti. Dobro vemo, kako se delajo take volitve. Govorili o svobodnih volitvah v takih okoliščinah, se pravi potvarjati resnico. Čemu volitve, ko pa vsak otrok ve, da druge kandidatne liste sploh ne sme biti kakor tiste, ki jo terenski odbor določi. Radi bi poznali človeka, ki bi si upal pod Kidričevim režimom proti njemu kandidirati. Čemu potem ta komedija? Vemo, kadar vsi idejni aduti propadejo, takrat pridejo volitve na vrsto. No, tudi ta trud je zaman.

Mogim ofarjem je menda najbolj všeč odlok, ki predvideva upravljanje

razlašene imovine. Dvomimo pa, da je na siromašni slovenski zemlji toliko tuje imovine, da bi zadovoljila vse nenasitne ofarje, ki so se odločili za OF samo iz želje po dobičku.

Vsi gospodarski odloki OF so pač slepilo, pesek v oči. Samo to ne vemo, koga slepijo komunisti ali sebe, ali svoje pomagače ali svoje zaveznike. To pa vemo, da slovenskega ljudstva ne bodo dolgo. Dejanja so močnejša kakor besede in slovensko ljudstvo je sito besed.

Višek ofarske otročarije pa pomeni odlok o obveznem pošiljanju vseh publikacij, ki izhajajo na svobodnem in po edinih NOV in PO Slovenije kontroliranim ozemlju. Ta odlok določa, da se morajo poslati po trije izvodi ministrstvu za informacije in propagando, mlečno Jožetu Zemljaku, in znanstvenemu inštitutu, dr. Zwitterju, ki je očitno raje zamenjal docenturo ljubljanske univerze za ravnateljsko mesto znanstvenega inštituta v Kočevskem Rogu. Vsekakor stvar okusa in človeške pameti!

da so Angleži in Amerikanci njihovi največji zavezniki. »Slovenski poročevalci« ve celo to povedati, da je tisti Jurij Vučinič »poslal sklepe prvega zasedanja SNOS predsedniku Rooseveltu. Ti

O naši zemlji bo odločal, kdor jo bo rešil pred zločinci

Nerazumljiv pa nam je bes, e kakršnim napada ofarsko časopisje bivšega jugoslovanskega kralja in kaira. To ni več bes, to je že gnojica, ki jo to časopisje zlija na kralja in vlado. Morda pa le ne stoji Titove akcije tako »visoko« v Londonu kot pripovedujejo ofarji. Naj se pripravijo med seboj, kakor hočejo. O slovenski zemlji bo seveda odločal v prvi vrsti tisti, ki jo je rešil pred tolovajskim zverinstvom. In kdor koli bi skušal uvesti na Slovenskem družabni red, ki je nasproten našemu narodnemu in verskemu čustvovanju, naši tradiciji, našim razmeram in potrebam, ta bo našel na spontan odpor strnjene slovenskega ljudstva. O. F., ki špekulira sa-

sklepi bodo v Ameriki vzbudili »silno zanimanje kot delo prvega svobodnega parlamenta v zasedeni Evropi. Hrvatski pregovor pravi: »Što se babi hitlo, to se babi snilo.«

mo z zunanjepolitičnimi razmerami, z interesi velikih narodov, pa ne razume in ne upošteva duha svojega naroda, ta ne bo nikdar trajno zavladal nad njim.

Komunisti si strašno prizadevajo, da bi dokazali celemu svetu, da se bore za svobodo naroda. V tej politični borbi se poslužujejo vseh sredstev, vendar se nikdar ne bodo mogli oprati in nikdar ne bodo uspeli dokazati, da niso ubijali svojih političnih nasprotnikov, nikdar ne bodo vtisnili 30.000 nedolžnim žrtvam pečata narodnega izdajstva.

Motijo se tudi, če mislijo, da bodo »pravili pod svojo oblast svoje nasprotnik« na ta način, da bodo pobili samo nekaj višjih oficirjev in nekaj voditeljev.

Motijo se, če mislijo, da se slovensko ljudstvo bori proti njim samo iz trenutnega oportunizma ali zaslepljenosti ali prisiljenosti. Ne, njihove nasprotnike družijo ideja, ideja miru, reda, človečnosti, poštenosti in pravičnosti. Saj so blati in še blatijo pokojnike Nallačena. Praprotnika, Ehrliche in toliko drugih pa vendar niso udušili odpora, ki ga človeško slovensko ljudstvo proti komunističnem nasilju. In temu nasilju se bo ogromna večina slovenskega ljudstva vedno uprla pa naj pade še toliko novih žrtev. In ker svojim nasprotnikom ne priznava nobene idejne strnjivosti, delajo napake, ki jih bodo slej ko prej pokopale. To je potrdila preteklost, isto bo pokazala bodočnost.

Ali je torej možno, da pridejo kdaj do oblasti ljudje, ki v svoji politični strasti drve naprej »preko vseh doslej veljavnih pravil in norm«? Odgovarjamo z besedo bivšega francoskega ministrskega predsednika: »Jamais! — Nikdar!«

Komunistični »dokumenti« — dokazila neumnosti in nesramnosti

V »Slovenskem poročevalcu« z dne 5. aprila 1944 se je na strani 2 oglašil sam gospod predsednik »komisije za ugotavljanje zločinov«, dr. Makso Snuderl, bivši mariborski advokat in nekoč najhujši zastavnosel liberalizma in protikomunizma. Mož bi rad navedel nekatere »dokumente«, pa ponavljamo razne čenče. O Ljubljani na primer piše:

»Nadaljuje se množično zapiranje ljudi zaradi simpatij za narodno osvobodilno gibanje. Jetnike v zaporih — mučijo na nečloveški način.« Mar misli »slovenski osvoboditelj«, da bomo ljudem še nagrado dajali, če delajo za OF. Ali je Snuderl slep in gluhi in ne ve, kaj počenjajo terenci s prizanesljivimi domobranci? Ali mu je znano, da so na lgu streljali domobrane pod noge, da so jih potem kot ujetnike nečloveško mučili? Ne v zapor, ampak vse kam drugam spadajo simpatizerji OF, kajti oni zahrbitno pripravljajo teren za tolovaje; kadar se pa slučajno pojavijo tolovaji, pa skočijo v hrbet zaslepljenim prizanesljivcem. Tako je tolovajsko hvalnozlo. Še vse drugačen poslopek bo treba uvesti, da se raznim Snuderlom vrne milo za drago. Potem pa tista neumna bajka o ljubljanskih zaporih. Jetnike, ki gredo na delo ali so izpuščeni iz zaporov, vidi tisoč oči in, če bi bil samo eden telesno poškodovan, bi komunisti dvignili še vse drugačen hrup. Tako se pa samo smešijo s pretiravanjem. Ali je prosvetljenec in bivši slovenski »kulturalni« delavec, dr. Makso Snuderl, mar pozabil, da je obenem z Stantetom in dr. Kržišnikom zaprl v kočevske, ribniške in velikolaške zapore čez 740 nedolžnih ljudi, ki so jih brez vsake preiskave, brez vsake sodbe, sestrane in mučene ponoči na skrivaj pobijali v Mozlju in Jelendolu? Dokumentov, ki jih imamo mi v rokah, nikdar ne bo nihče mogel uničiti! Nam se zdi postopek naše policijske oblasti jako mil, ker tako pazi na pravne norme, komunisti pa bi radi naredili nekakšne »dokumente«. Dokler ne bo zadnja naša žrtev krvavo maščevana, slovensko protikomunistično ljudstvo ne bo mirovalo. Popolnoma se strobinja s bivšim pisateljem in sedaj globoko padlim »komunističnim« priganjem Francetom Bevkom, ki piše v istem listu: »Noben zločin ne bo zamožan, nobeno ime hudodelcev ne bo ostalo neimenovano, nobena slovenska žrtev ne bo pozabljena.« Garancija za to so nam slovenski domobranci in z njimi strnjeno slovensko ljudstvo.

Blatenje duhovnikov — star recept

Dalje piše Makso Snuderl o raznih pobojih v ljubljanski okolici (?) in dolgi umorov — čuje in strmite — predvsem duhovnike! Tako podlo, kot blatijo duhovščino razni »odpadniki«, ki so prišli v komunizem iz same častihlepnosti in strahopetstva šele večerj, je niti komunisti sami ne blatijo. Če bi kaj takega napisal kakšen Dakij, bi razumeli. Da pa je tako globoko padel človek, ki se je še do večerj ponašal s svojo izobrazilo in juridično prakso, to je neoparljivo. Znano je namreč, da so komunisti prisilili te ljubljanske pretepence, da so morali lastnoročno izvršiti razne umore. O tem imamo slike in dokumente! In še danes morajo iti prodanci za komuniste v žerjavico po kostanj. Komunisti se spretno skrivajo za imeni buržujev.

Mislimo, da ni na tej zemeljski obli človeka, ki bi mogel očistiti slovenski duhovščini kakršno koli »nasvajanje« poboje. To ve tudi gospod Snuderl prav dobro, toda on se ravna po svetem pismu: Udaril bom pastirja in razkropile se bodo ovce.

Slovenski duhovniki, predvsem tisti, ki jih Snuderl z imeni navaja, so dostikrat zastavili svoje glave, da so rešili na slo in sto ljudi iz internacij in zaporov. Gospod dekan, ki ga Snuderl najbolj blati, je na svoje osebno jamstvo rešil iz internacije 250 ljudi, tistih, ki so morali v internacijo zaradi zločinskega delovanja komunistov, torej tudi zaradi Snuderlovega zločinskega delovanja.

Dokler se Snuderl javno ne opraviči, imamo pravico sumiti, da je skriv vseh kočevskih in ribniških pobojev in bo za svoja nečloveška grozodejstva težko kaznovan. Drugič, on ni še do danes javno izpovedal, da si ni prisvojil niti dinarja iz tistega denarja, ki si ga je prisvojil iz nemške vojaške blaginje

1941 mož njegove nečakije, gospod Vokič. Kadar se bo gospod Snuderl izjavil o teh vprašanjih, mu bomo stavili nova vprašanja.

Vedno ista pesem

»Kmečki glas«, vestnik OF, je v številki 3 na 8. strani ponatisnil apel, ki so ga »Mladi Slovenci« naslovili po londonskem radiu na slovensko duhovščino in na Prevzo, g. škofa dr. Rožmana. Med drugim piše:

»Škof dr. Gregorij Rožman je po svojem visokem cerkvenem položaju poklican, da nudi slovenskemu narodu v težkih časih vso versko in človeško pomoč. Toda poročila iz Ljubljane govorijo, da v svojih govorih ne opraviča tega krščanskega in narodnega dela.« Potem se mladi Slovenci pritožujejo, da nima škof niti ene dobre besede za partizane in za rdečo armado. Ni čudno torej, če so Angleži tako »dobro« poučeni o naših razmerah, če poslušajo take govore mladih Slovencev. To, kar je že slovenska duhovščina s svojim škofom na čelu storila za slovenski narod, ne bo londonska kika storila v 100 letih.

Vprašamo pa te mlade Slovence z dr. Furlanom na čelu, kdo jih je poslal

v tujino. Od čigavega denarja pa živijo mladi Slovenci v Londonu? Kdo opraviča večje »krščansko in narodno delo«, ali oni, ki stanujejo po hotelih v Angliji, ali duhovščina, ki je ostala z narodom v dobrem in slabem? Naj povedo mladi Slovenci iz Anglije, koliko jih je dalo že svoje življenje za narod. Ali prav nič ne vedo, koliko je pobitih slovenskih duhovnikov? Javno je, da nima škof dobre besede za zver, ki so brez vzroka pobile do 30.000 Slovencev. Ali so povedali to mladi Slovenci angleškemu škofu, katere stavljajo nam za vzgled? Slovenci ne zapuščajo svojih verskih voditeljev, pač pa se z gnusom odvrta od rdečih poživiljenih ubijalcev. Če bi bili mladi Slovenci doma, bi imeli priliko na lastne oči videti, kdo koga zapušča. Samo v cerkve bi stopili. Naj nam prav nič ne govore o ovcah in o »domačih in tujih volkovih«. Slovenski narod je že pokazal na svoje »volkove«. Narod je izpljunil iz svojih ust vse izkoreninjenec, pa naj ubijajo doma, ali pa delajo propagando v tujini. Kdor iz tujine hujska k zločinom, pa misli, da se bo vojni lahko vrnil kot odrešenik med narod, se moti. »Kjer si bil prej, bodi še pozneje, bo rekel naš narod!«

In Tržišče wurde die heilige Messe in der von den Komunisten niedergebrannten Kirche ohne Dachstuhl abgehalten. — V Tržišču je bila predzadnja nedelja masa v cerkvi sv. Jurija. Cerkev je brez strehe, ker so jo požgali komunisti.

Komunisti so izropali in zažgali cerkev v Tržišču

Komunisti slepijo preprosto ljudstvo, češ, da niso proti veri, temveč samo proti zlorabljanju vere v »politične« svrhe; da pustijo vsakemu svobodno izvrševati verske dolžnosti, duhovnikom ne zabranjujejo oznanjati božje besede, jih ne preganjajo in ne more, kot jim to očitajo ti preklicani »belogardisti«; cerkve tudi še niso nobene oropali, še manj seveda zažgali. In marsikdo jim še vedno vse to verjame. Kto dokaz, da vero »spostujejo«, so dali celo naročilo, naj se ta ali oni duhovnik zopet povrne k svojim ovčicam, ki jih je s tako težkim srcem zapustil.

Dejstva govore resnico

Dejstva pa govore čisto drugače. Komunizem je v svojem bistvu popolnoma brezbožen, le iz taktičnih razlogov ne pride vselej in povsod s pravo barvo na dan. Čutijo se že »dovolj močne«, da ponekod med moštvom pri političnih urah vršijo močno propagando, čim bolj ljudstvo odvrtni od izvrševanja verskih dolžnosti. Podobno izjavo je podalo že več komunistov, ki so se javili domobrancem, med njimi tudi komunistični komandir Stanko Gorišek iz Strani pri St. Jerneju. Dočim je lansko leto Mikuz za Veliko noč še nekatere »nižje« spovedal in obhajal, češ, saj smo tudi mi dobri kristjani, letos ni bilo slišati, da bi kak komunist opravil svojo velikonočno krščansko dolžnost. Nasprotno! Saj so tovariši celo duhovnikom prepovedali spovedovanje, tako n. pr. v Stični. Komunistično iurisdicijo sta imela samo dva patra, vsem drugim je bilo spovedovanje prepovedano. Koliko cerkva je bilo oropanih in požganih! Samo iz zadnjih dni nekaj zgledov. V Žužemberku cerkev močno poškodovana, isto v Trebnjem in Mirni peči, sedaj pa še v Tržišču pri Sv. Trojici in v sosednji podružnici. V Mirni peči so že prej oropali cerkev cerkvenega vina v Knežiji, ob zadnjem napadu na domobranksko postojanko je bila ravno cerkev tisto središče, kamor je padlo največ topovskih izstrelkov. Pa to še ni bilo dovolj. Ko so vsi pijani vdrli v Mirno peč, je bila v cerkvi »temeljita preiskava«. Nič ni bilo notri municije,

nobenega domobrancia, samo cerkvene reči in nekaj drugih malenkosti, ki so bile tam spravljene zaradi varnosti pred požarom. Vse to ni služilo okupatorju prav nič, cerkveno perilo in oblačilo tud ne, pa vseeno je bilo deloma razmetano na vse strani, deloma pa oropano.

Najprej so se razbesneli nad cerkvijo

Še žalostnejše je poglavje iz Tržišča. Ko so domobranci naredili izpad in so po drugi strani samo za eno uro vdrli tolovaji v vas, so zvesti svojim načelom: rop, umor, požig, vas popolnoma oropali in požgali. Pogorela je cerkev, župnišče, mežnarija, občina, Malusova hiša, skratka skoro ves gornji del vasi, dočim je spodnji že prej bil požgan. Cerkve niso požgali v borbi, temveč popolnoma namerno. Ogenj je bil zasnet na več krajih, če bi slučajno eden ugasnil, bo drugi storil svoje uničujoče delo. Celo nekaj postaj križevga pota so dali na ogenj, da bi bolj gorelo. V zvoniku so bili 4 bronasti zvonovi, ponos tržiške fare; vsi so padli iz porušenega zvonika na tla. Eden se je razbil na drobne kose, drugi je porčil, dva sta k sreči ostala še cela. Da postane slika še bolj jasna, bodi povedano, da so najprej vse dragocenosti v cerkvi pokradli, potem pa zažgali. Cerkveno perilo, plašči, kelih in monštranca, vse to je seveda »služilo okupatorju«, zato je bilo vse to treba »rekvirirati«, da ne bi še v naprej služilo v iste svrhe. Dva kelih sta pozneje domobranci dobili nazaj na Svetem vrhu, vse drugo pa je ostalo pri tolovajih. Morda se bo še kakšna malenkost našla, toda verjetnost je bolj majhna. V župnišču so seveda zgorle tudi vse matične knjige.

Neprecenljiva je škoda, ki so jo komunisti naredili. Kdaj bo vsa ta ogromna škoda popravljena?

Tistim, ki to uničujejo sicer ni nič do cerkva. Narod pa o tem drugače sodi in bo po tej sodbi tudi ravnal. Odgovor naroda na to komunistično uničevanje cerkva bo neizprosno in dosleden boj komunističnemu brezboštvu!

Fotografija naj govori o »raju« razcapancev

Gefangene Komunisten in Novo Mesto. — Ujeti komunisti v Novem mestu.